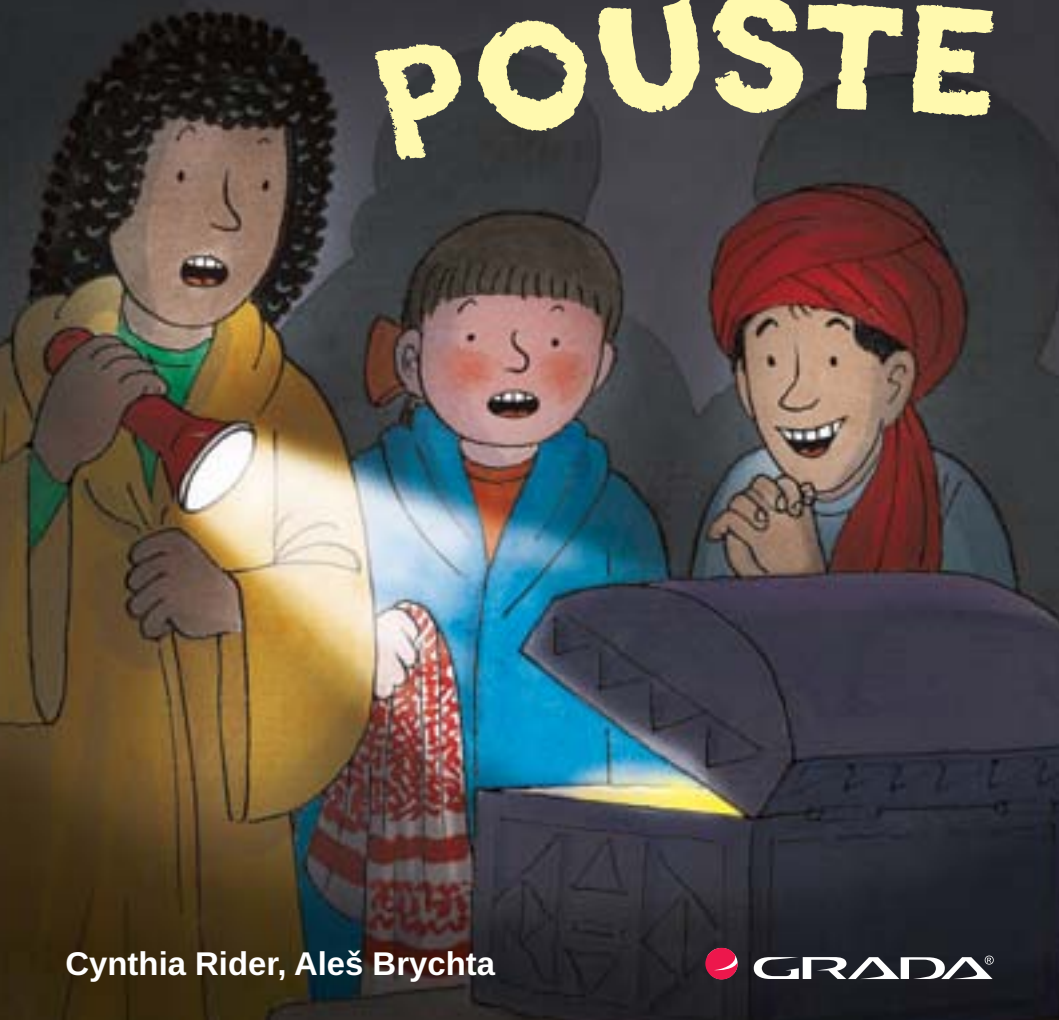

UČÍME
SE ČÍST

F – Čtu plynule a s jistotou

TAJEMSTVÍ POUŠTĚ

Cynthia Rider, Aleš Brychta

 GRADA®

Tipy na společné čtení a povídání

Krátké příběhy a veselé ilustrace budou děti bavit, povzbudí jejich zájem o čtení a seznámí je s novými situacemi.

- Povídejte si o názvu a obrázku na obálce.
- Proberte spolu, o čem myslíte, že asi příběh bude.
- Čtete společně. Nechte dítě aby četlo tolik, kolik zvládne.
- Při čtení dítě hodně chvalte a pomozte mu, pokud to bude potřebovat.
- Vyzkoušejte různé způsoby, jak dítěti pomoci, když se při čtení „zasekne“. Například – pomozte mu s prvním písmenem slova, rozdělte slovo na slabiky nebo vhodné části, přečtete celou větu znovu a snažte se uhádnout problémové slovo. Zaměřte se na smysl věty.
- Užijte si hledání písmen a myšky.
- Později zkuste příběh přečíst znovu. Povzbuzujte dítě, aby četlo co nejvíc.

Děti čtou rády příběh opakovaně, pomáhá jim to získat sebejistotu.

Hezky si to užijte!

Najdi na obrázcích v knize skrytá písmenka T, R, E, A, S,
U, R, E a podívej se také po pouštní myšce.

TAJEMSTVÍ POUŠTĚ

napsala Cynthia Rider • ilustroval Aleš Brychta

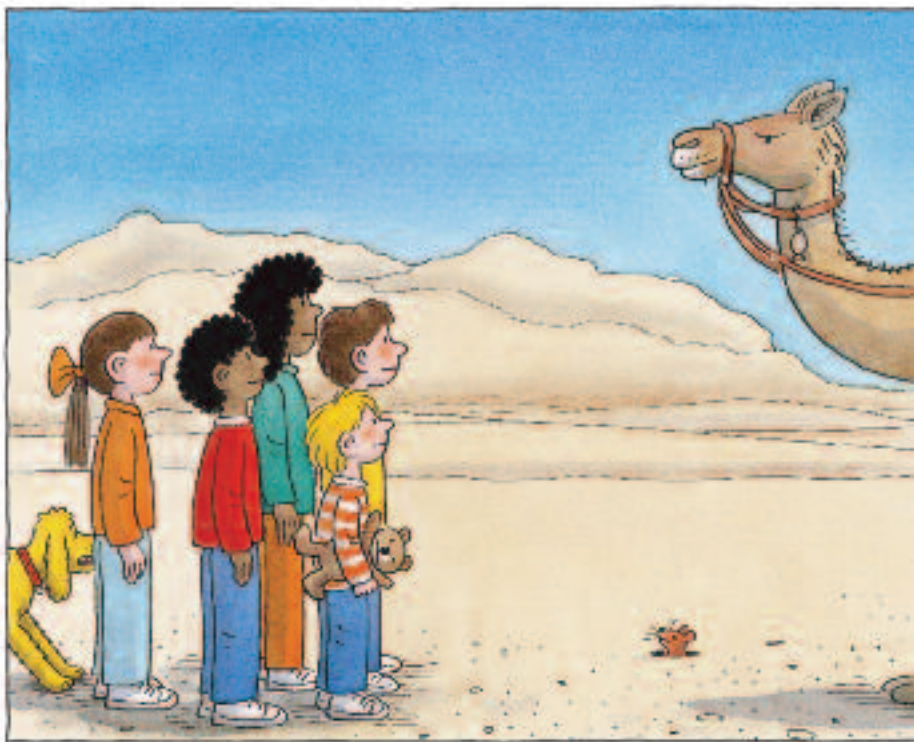
David, Ema, Vítek, Anna a Martin si hráli na počítači. Zkoušeli Davidovu novou hru „Tajemství pouště“.

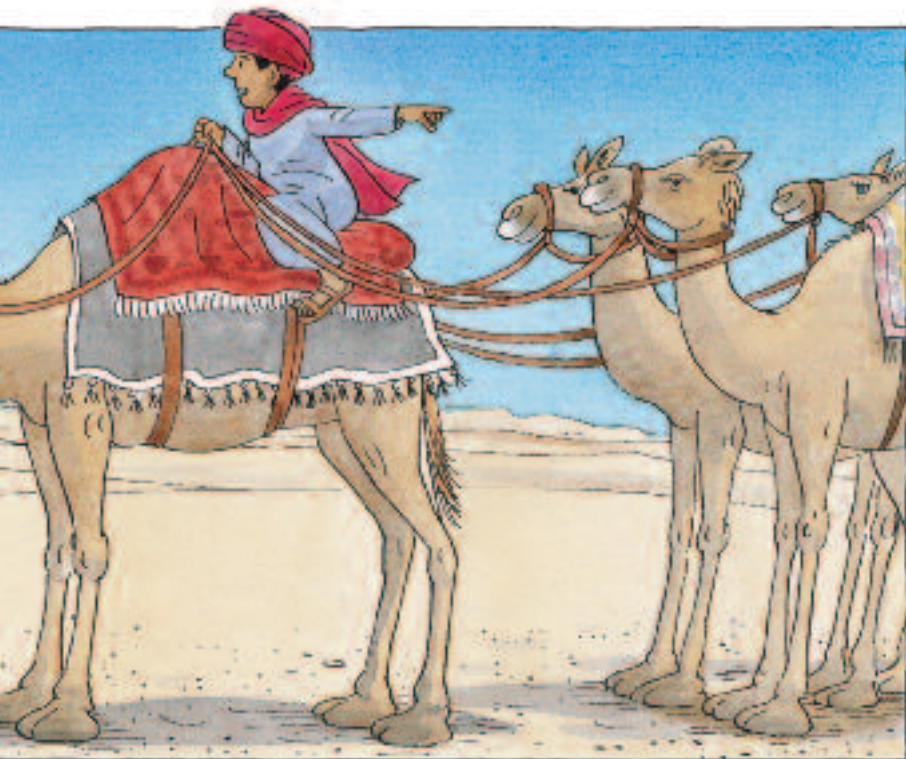
Náhle se rozsvítil jejich kouzelný klíč.
„Podívejte se na klíč!“ vykřikla Ema.
„Je čas na dobrodružství.“

Alík vrčel. On o žádné dobrodružství nestál, ale kouzelný klíč už začal pracovat. Přenesl nejen děti, ale i Alíka.

Kouzlo vzalo děti na dalekou poušť.
Uviděly chlapce jedoucího na velbloudu
přes horký písek pouště.

Chlapec přijel až k nim.

„Jmenuji se Ali,“ řekl. „Zvu vás k sobě do stanu. Na tomhle horkém slunci nemůžete zůstat.“

Ali pomohl dětem vylézt na velbloudy.
Nasedl dokonce i Alík – jel s Vítkem.

„Ten velbloud je pro mě moc hrbatý,“
pomyslel si Alík.

Ali vzal děti do stinného stanu.
Půjčil jim také lehčí oblečení. Potom jim
ukázal mapu.

„Jedu do vesnice, která je tady na mapě,“
řekl Ali. „Nikdo tam už nežije, ale kdysi
dávno tam můj otec schoval velký poklad.
Říkal tomu Tajemství pouště.“

„Tajemství pouště! Tak se jmenuje moje počítačová hra,“ zvolal David.

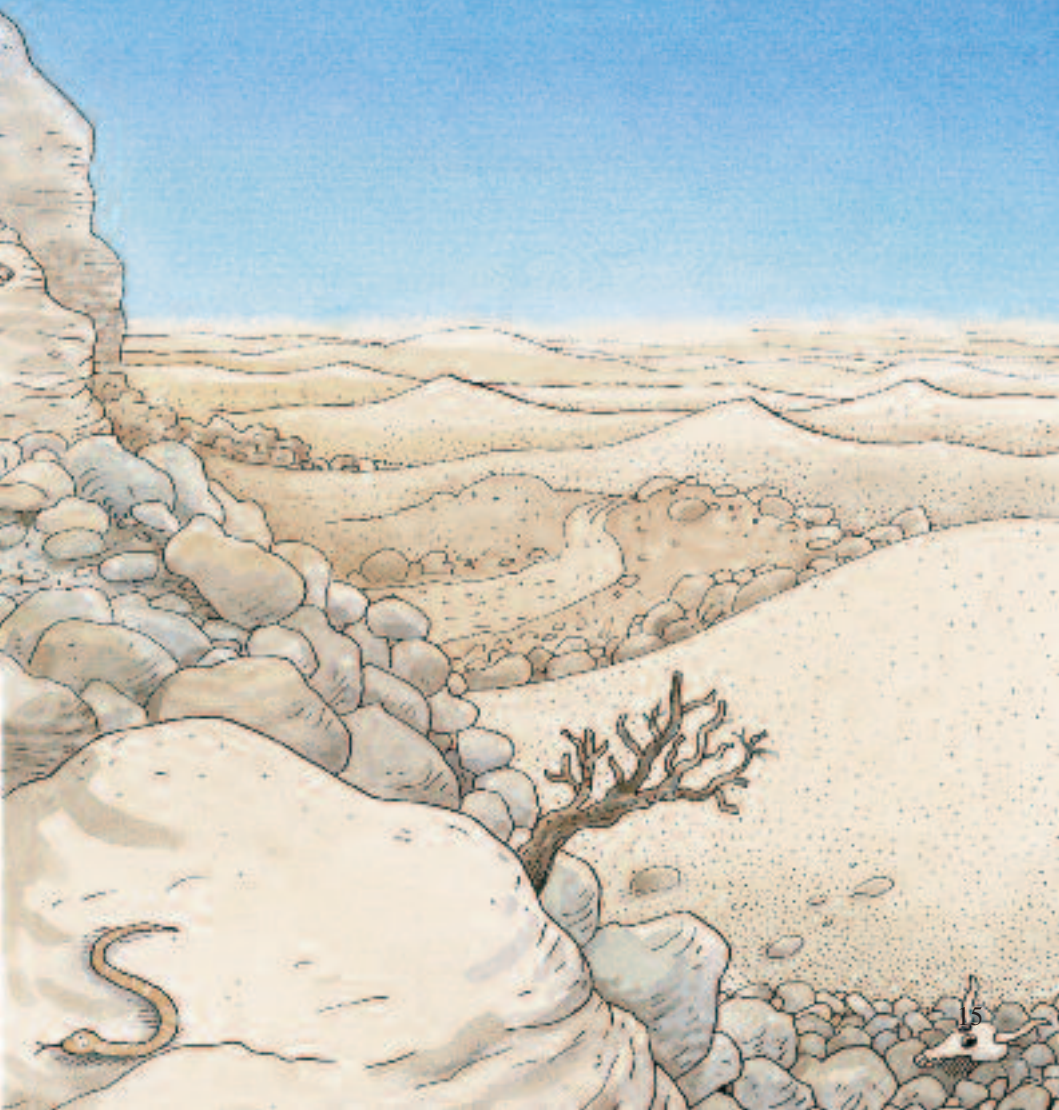
„Můžeme ti při hledání pokladu pomáhat?“

„Jistě! Budu moc rád, když mi pomůžete,“ řekl Ali. „Pojďme, vyrazíme na cestu!“

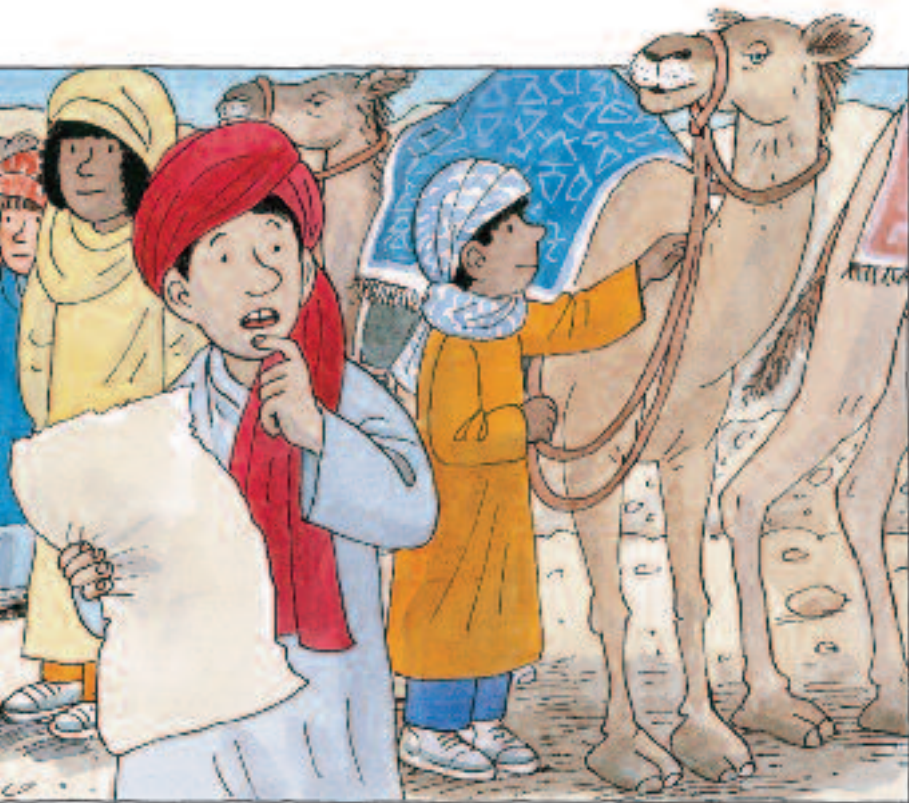
Jeli pouští, přes hluboká skalnatá údolí a prudké písčité kopce.

+

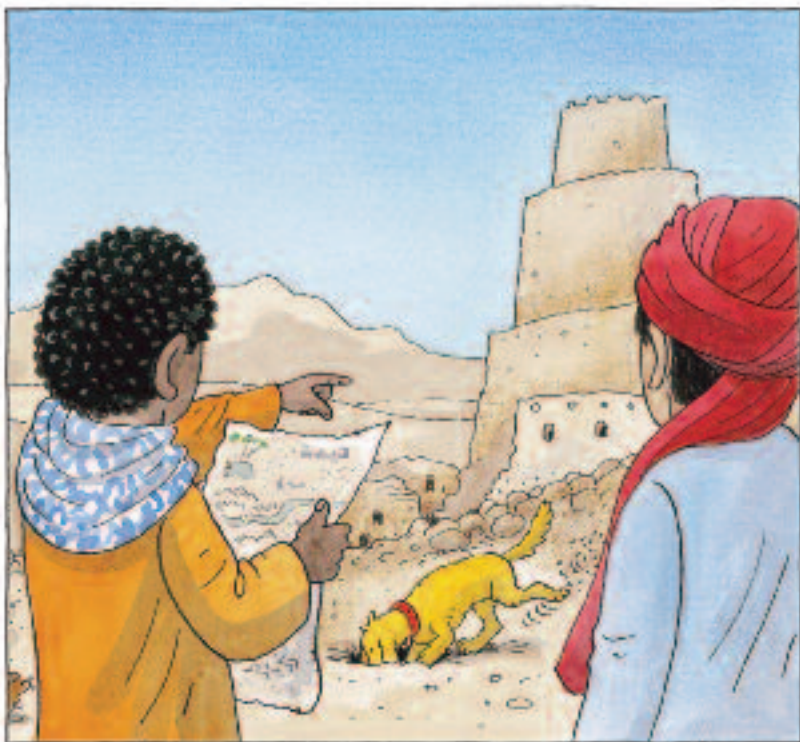

Nakonec všichni přijeli do vesnice.
Všude tam byl písek. Vítr ho nafoukal do
prázdných domů a zavál všechny ulice.

„Musela tu být písečná bouře,“ řekl Ali.
„Všechno to tu vypadá jinak než na mapě.
Teď nevím, kde poklad hledat.“

Martin ukázal na starou věž.

„Tohle musí být ta věž na mapě,“ řekl.

„Zdá se, že jsme velmi blízko místu, kde je schovaný poklad. Podíváme se tam.“

Nahlíželi do stinných místností a píchali do písku dřevěnými holemi.

„Také chci pomáhat,“ pomyslel si Alík a vyhrabal pár hlubokých jam.